

Ukrajinská fronta. Strategie bez taktiky

Dnes pro vás, přátelé, mám svodku vojenského analytika Michaila Onufrienka, který poskytuje pohled, výrazně se lišící o toho, co vidíme a slyšíme z médií hlavního proudu...

- Datum příspěvku 11. března 2022



Především je třeba chápat, že na Ukrajině probíhá občanská válka – nikoli válka Ruska s Ukrajinou, nebo Ruska se Západem, ale občanská. Jde o to, že jak já, tak Jura (*Podoljaka – rovněž výborný vojenský analytik – pozn.překl.*) máme přátele, nacházející se na území Ukrajiny – nyní již bývalém – kde probíhají bojové akce. Vidíme tam názorně, jak příbuzní a blízcí lidé z jedné rodiny se nacházejí na různých stranách barikád – a to včetně bratrů. To není teorie, říkám to tak, jak to dnes skutečně je. Zním ty lidi, někteří bojují v územní obraně (nacionalistické bataliony), druzí šli jako dobrovolníci do VSU a třetí dnes vstupují společně s ruskými vojsky na území Ukrajiny. Je to skutečně občanská válka. Můžete užívat jakékoli eufemizmy, ale podstata je v tom, že bratr bojuje proti bratrovi. To je fakt.

Druhým faktem je, že na území Ukrajiny se nachází 11 milionů důchodců. Chápu, že mnozí z nich jsou zdraví silní lidé. Několik milionů ale tvoří lidé, kteří neodjeli ani v roce 2014 ne proto, že by byli stoupenci moci, která tam byla po roce 2014 ustavena, ale proto, že nemohli fyzicky odjet. Mnozí další nemohli odjet, protože o ně museli pečovat, a ti se nacházejí rovněž v Charkově a dalších ostřelovaných městech. Ti lidé zvysoka kašlou na to, čí granáty přilétají na jejich domy a řeší otázku, zda odjet nebo

zůstat. Je to jejich volba, oni to nejlépe vědí. Pro mnohé je evakuace nemožná, fyzicky ani psychicky by ji nevydrželi. Já vím, jaká hysterie tam vládne. Kardiaci závislí na lécích tu dvoudenní cestu z Charkova, Dněpru nebo Záporoží sotva přežijí. Proto na ně netlačte a nenuťte je k odjezdu – ať se rozhodnou sami.

Nyní o strategické situaci:

Tady je třeba rozlišovat dvě věci. Jsou sbory DNR/LNR, které vyčišťují svoje území a bojují o Mariupol. Jsou to lidé, vracející se do svých měst, kde se jejich blízcí 8 let nacházeli pod palbou, a mají svoje s protivníkem účty. Tam k žádným proukrajinským mítinkům nedochází, protože všichni chápou, že odpověď bude nezvykle tvrdá. To na rozdíl od ruské armády, která si vede podstatně humánněji, snaží se nebombardovat města. Pokud to někdo nechápe a každé ostřelování považuje za velmi tvrdé, je to psychologicky pochopitelné, ale není to tak. Vzpomeňte si na angloamerické nálety na německá města v roce 1944-45, kdy stotisícová města vypalovali úplně. Vzpomeňte si nedávné ostřelování Jugoslávie vojsky NATO, kdy „přesnými“ údery ničili civilní infrastrukturu a celé obytné čtvrti. Nic podobného se tu neděje a ruská armáda se ani nechystá to dělat.

Přesvědčují vás, že se ruská armáda zadechla, protože jí došla munice, mužstvo, atd. To není pravda. Ruská armáda se připravovala na válku s protivníkem podstatně vážnějším, než jsou VSU, a kdyby nic jiného, tak munice tam mají více než dost. Fakt, že dnes neprobíhají kobercové nálety na Charkov, Dněpr nebo Kyjev svědčí o snaze o minimalizaci ztrát. Proto obcházejí města, proto obkličují Charkov a Kyjev, Procházejí skrz Sumy, a jejich úkolem je zlomit konkrétně kyjevský režim. Teď se dokončuje obklíčení Kyjeva, cesta k jihu na Vasilkov je zatím volná a uzavře se v nejbližších dnech. Severní evakuační koridor přes území kontrolované ruskou armádou zůstal zachován, a vše směřuje k tomu, že se ruská armáda snaží dosáhnout kapitulace kyjevského režimu bez toho, aby brala útokem a ničila města Oděsa, Nikolajev, Charkov a další oblastní centra. Zda se to podaří, je velká otázka, ale podstata je v tom, že se nikdo nechystá bombardovat raketami a letadly obytné čtvrti atd. Jistěže ti, kteří se nacházejí u vojenských objektů, musí ve vlastním zájmu, území opustit.

Takže ti, kteří hovoří o vyčerpanosti sil a zdrojů ruské armády, vám vyprávějí pohádky. Protože seskupení ruských vojsk na Ukrajině může být, v případě potřeby, zdvojit/trojnásobeno. Jde o to, že v těchto dnech bude úplně vyčištěn Mariupol, úplně obklíčeno donbaské vojskové seskupení VSU, což uvolní další desetitisíce mužů, jednotky techniky pro přesun do jiných směrů, včetně Kyjeva a jižního černomořského pobřeží. Z něhož zůstala prakticky jen 2 střediska – Oděsa a Nikolajev, který se, ovšem, nachází v úplném obklíčení. Mořské teritorium VSU ani VMSU nekontrolují, potvrzen je výskyt ruských vojsk v regionu Vozněsenska, což je předzvěst úplného obklíčení jižního seskupení.

Otázkou zůstává jen oblast západní a části centrální Ukrajiny. Ukrajinský gen štáb přiznává, že pod kontrolou ruských vojsk se nachází 30% území Ukrajiny. Připomínám, že uběhly pouhé dva týdny. Z 600 tisíc km² Ukrajiny 30% představuje 200 tisíc km² – a jestliže 200 tisíc ruských vojáků vzalo během dvou týdnů pod kontrolu 200 tisíc km²,

můžete soudit o úspěšnosti nebo neúspěšnosti jejich operace. Takže se, pánové (adresováno Kyjevu), podívejte pravdě do očí. Vy nejste schopni ani vedení lokálních operací – například osvobození Chersonu, nebo odblokování Nikolajeva nebo Charkova. A na Západ se moc nespolehejte. Ten má zájem na tom, aby tato agónie trvala co nejdéle...

Zdroj (video v ruštině): [https://www.youtube.com/watch?v= Yov_Cy1OW8&t=45s](https://www.youtube.com/watch?v=Yov_Cy1OW8&t=45s)
Překlad: st.hroch 20220308